

Notat

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Notat om meddelte opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (tidligere § 9, stk. 2, nr. 4), i 4. kvartal 2018

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 55 (alm. del – bilag 121) af 31. oktober 1996 fra Folketingets Retsudvalg tilkendegav Indenrigsministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet), at ministeriet fra den 1. januar 1997 ville fremsende kvartalsvise oversigter til Folketingets Retsudvalg (nu Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg) over meddelelse af midlertidige opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (tidligere § 9, stk. 2, nr. 4), til asylansøgere, som har fået afslag på asyl, men som ikke kan udsendes af landet på grund af udsendelsehindringer.

Opholdstilladelser meddelt i 4. kvartal 2018

Udlændingestyrelsen har den 11. januar 2019 over for Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at der i 4. kvartal 2018 er meddelt 2 førstegangstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som udsendelsehindrede til en kvinde og hendes mindreårige barn fra Marokko.

Vedrørende ovennævnte udlændinge, som Udlændingestyrelsen ud fra en konkret vurdering har meddelt opholdstilladelse, kan oplyses følgende:

Kvinden indrejste den 11. august 2005. Barnet blev født i Danmark den 22. marts 2006.

Den 15. februar 2006 blev kvinden meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 9 c, stk. 1 (familiesammenføring). Afgørelsen blev den 22. august 2006 stadfæstet af det daværende Ministerium for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

Den 13. november 2006 blev udlændingene meddelt afslag på asyl i medfør af åbenbart grundløs-proceduren. Udrejsefristen blev fastsat til straks, og det blev samtidigt bestemt, at de om nødvendigt kunne udsendes tvangsmæssigt til Marokko.

8. februar 2019

Udsendelse
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Katrine Maimann

Sags nr. 2016 - 10129
Akt-id 628913

Den 30. november 2006 blev udlændingene af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration meddelt afslag på humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Udrejsefristen blev fastsat til straks.

Udlændingene blev henholdsvis den 20. juni 2008 og den 22. august 2008 på ny meddelt afslag på asyl i medfør af åbenbart grundløs-proceduren. Udrejsefristen blev fastsat til straks.

Den 25. august 2008 blev udlændingene meddelt afslag på genoptagelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Den 3. maj 2013 blev kvinden administrativt udvist af Danmark med indrejseforbud i 2 år, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, og § 32, stk. 4, 2. pkt. Udlændingestyrelsen genoptog senere af egen drift udvisningssagen og ophævede afgørelsen den 5. november 2018.

Rigspolitiet forelagde den 17. februar 2015 sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på styrelsens vurdering af, om udlændingene opfyldte betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse som udsendelsehindrede.

Den 22. december 2015 blev udlændingene meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, under henvisning til, at udlændingene ikke var i udsendelsesposition. Udlændingene havde på daværende tidspunkt verserende ansøgninger om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som var tillagt opsættende virkning og fortsat var under behandling.

Den 31. januar 2017 meddelte Udlændingestyrelsen udlændingene afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde). Udrejsefristen blev fastsat til 14. februar 2017. Afgørelsen blev den 26. oktober 2017 stadfæstet af Udlændingenævnet, og udrejsefristen blev fastsat til straks.

Den 13. november 2017 udstedte den marokkanske ambassade i Danmark en erklæring, hvoraf fremgik, at barnet ikke var registreret på den marokkanske ambassade, hvorfor hun ikke havde ret til at få udstedt et marokkansk pas, og at ambassaden ikke ville udstede et rejsedokument til hende, idet hun ikke var marokkansk statsborger.

Rigspolitiet forelagde den 6. juli 2018 sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på styrelsens vurdering af, om udlændingene opfyldte betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse som udsendelsehindrede.

Rigspolitiet oplyste i den forbindelse bl.a., at politiet ikke kunne fremskaffe et rejsedokument til barnet, idet den marokkanske ambassade siden 18. januar 2012 havde afvist at være behjælpelig hermed. Den marokkanske ambassade havde henvist til, at det ikke var fastlagt, hvem der var fader til barnet, at barnets nationalitet afhang af faderens nationalitet, at barnet ikke var registreret på den marokkanske ambassade, hvorfor hun ikke havde ret til at få udstedt et marokkansk

pas, og at ambassaden ikke ville udstede et rejsedokument til hende, da hun ikke var marokkansk statsborger. Den marokkanske ambassade havde derimod i hele sagsforløbet været villig til at udstede et marokkansk pas eller laissez-passer til kvinden.

Rigspolitiet oplyste supplerende den 10. oktober 2018, at det var Rigspolitiets vurdering, at kvinden reelt og aktivt medvirkede til udsendelsen, ligesom det var vurderingen, at hun havde medvirket til udsendelsen i en sammenhængende periode på mindst 18 sammenhængende måneder.

Den 13. november 2018 meddelte Udlændingestyrelsen de pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, da udsendelse ikke havde været muligt i 18 måneder, da udlændingene havde medvirket til udsendelsen i mindst 18 sammenhængende måneder, og da Rigspolitiet anså en samlet udsendelse af udlændingene til Marokko for udsigtsløs.